

198

יהוה

Iouas. In Hebreo יהוה. (Iehoua): quod appellant nomis Dei
 אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ, et אֱלֹהֵינוּ. (Iehoua enim
 tribus nominibus utitur Hieronymus) .i. quadrilitterum,
 inaffabile, et non pronuntiatum. Nihil tunc quod qua-
 tuor his subiecta litteris puncta videmus, ea sunt illarum:
 Iod altera uia uaria, (Adonai) .i. Dominus. May
 (betaph pathah), non est quidem sub Iod, ut sub aleph: Vnde
 hoc fit, quia aleph gutturalis est littera: cui ob id sua so-
 lus non supponitur, sed una accipit pathah. Iod au-
 tem non est gutturalis: propterea solo sua contenta
 est. Spontaneum autem uolens supra hoc, ipsum est quod so-
 perponitur, Aleph. et rante, sub uau, supponitur ueru. De-
 go puncta quatuor illis, mutuo data sunt litteris: ut uob
 Iodai per nomen adonai pronuntiant. Et quod itaque ita
 si firmum de pronuntiatione eorum est, quando mhi Ios
 bouab, ponitur nomen Adonai ad hunc modum, Adonai
 Iehoua. Tunc enim non pronuntiant Iehouab per Adonai,
 sed per Iobim, Deu. cum uero punctis ipsa quatuor affe-
 riunt littera iuxta hanc formam, Iehouab, ut Exod. 24.7.
 Hanc quatuor litterarum per adonai pronuntiationem uidaie
 ram fuisse etate Hieronymi in uisu, satis sua uerbo con-
 firmat, Exod. 6.3. May quum alibi Iehouab, quatuor uocibus
 Exod. 6.3. xpus, ipse in, Dominus, conuertat: et tamen Exod. 6.
 loco addit, adonai. Et nomen meum adonai, inquit, non me-
 morauis. quod ipsum tamen uertit Isa. 42.8, Ego Domi-
 nus, Hoc est nomen meum. Isaem. 16, 21. Nomen mihi Do-
 minus, et Hos. 12.5. Dominus, memoriale suum. Et uersum in
 in 10, rapet Ezechielis, Quando, ait, uos Domini, et Domini,
 iuncta sunt nomina, paucum nomen commune est: sciendum,
 proprie Dei, quod appellatur אֱלֹהֵינוּ, id est, inaffabile, et
 quod scriptum fuit in lamina aurea que erat in fronte
 pontificis Domini et Domini uel potius, Domini Dei, est